

GLENBITEN

Nr 3 2021

SAIGITs STYRELSE 2021

ORDFÖRANDE

Helen Eriksson
Filarvägen 9
176 71 Järfälla
070 299 8387

skattungen@yahoo.se

VICE ORDFÖRANDE

Annica Bladh-Jacobsson
Sandviksvägen 10
618 34 Kolmården
0768 646 887

annica_morris@hotmail.com

KASSÖR

Ingrid Wennerhag
Lilla Mölleröd 1615
282 65 Bjärnum
070 712 7307

ingrid@pcsyd.se

SEKRETERARE

Karl Smedstad
Spjälkövägen 1 B
372 97 Ronneby
0733 664 916

karlsmedstad@hotmail.com

sekreterare.saigit@gmail.com

STYRELSELEDAMOT

Annica Bladh-Jacobsson
Sandviksvägen 10
618 34 Kolmården
0768 646 887

annica_morris@hotmail.com

STYRELSELEDAMOT

Lisa Beste
Höjdvägen 5
756 53 Uppsala
070 142 3417

lisa@beste.se

SUPPLEANT 1

Anette Forslund
Fårabökevägen 309
265 72 Kvidinge
070 457 515

buenazos.anette@yahoo.se

SUPPLEANT 2

Pernilla Ulfvengren
Fleminggatan 99
112 45 Stockholm
070 827 3764

penilla.ulfvengren@gmail.com

GLENBITEN

Ansvarig utgivare: Helen Eriksson

Redaktör: Pernilla Ulfvengren

ISSN 2003-6590

Glenbiten nr 3 år 2021

18:e årgången!

Sid 4	Ordförandes rader
Sid 5	Glenträff 31 oktober!
Sid 6-9	Utställning i Eskilstuna
Sid 12-15	Att träna din glen del III
Sid 18-20	Gwendolyn och Emeth
Sid 22-23	Klas och Maggie

Framsida: Utställning Eskilstuna, foto Arne Wennerhag

Baksida: Hugo, foto Åsa Finell

Ordförandes rader

Äntligen var det dags för utställning och inte vilken utställning som helst; utan vår alldeles egen arrangerade i Eskilstuna. Den var efterlängtd! Vi hade hela 9 anmälda hundar denna vackra och mycket varma sommardag. Det var även ett antal medlemmar som kommit med sina hundar utan att ställa ut dessa, utan bara för att umgås och träffas igen. Det var verkligen roligt att återse dem och deras hundar, några nya bekantskaper blev det också. En starkt bidragande orsak till den goda stämningen i och utanför ringen var domaren för dagen Cindy Pettersson och ringsekreteraren Åsa Domarhed. Stort tack till dem!

Hur gick det då på utställningen? Det kan ni läsa om på annan plats i tidningen. Grattis till alla tävlande hundar och ett extra grattis till de vinnande hundarna BEST IN SHOW ROSEARS IMPROMTU och BIS – 2 GLEANN ROSIE THE RIVETER.

Hösten kommer att bjuda på några Glenträffar, håll utkik på hemsidan för senaste nytt!

Redan nu kan ni boka in torsdagen 21 juli 2022, då har SAIGIT sin utställning. Gott om tid att planera in ett besök i Uppsala. Väl mött!

Önskar alla medlemmar en skön höst!

Helen

Glöenträff i Uppsala

Söndag 31 oktober 2021 kl 13

ses vi på Gottsundagipen i Uppsala,
adress: där Tjädervägen slutar.

Vi träffas på gipen och tar en promenad med fikapaus.

Vi bjuder på kaffe, te och fikabröd, och för den som vill finns det
möjlighet att gå en lite längre sväng ner till hundbadet
som finns i Sunnersta, efter fikat.

Kläder efter väder och stabila skor är ett tips.

Anmälan senast 23 oktober till Lisa Beste

e-post: lisa@beste.se, mobil 0701-423417

Ange hur många personer som kommer, för fikats skull.

Ange också i anmälan om du har speciella behov
vad gäller dieten.

Välkomna!

SAIGITs OFFICIELLA RASUTSTÄLLNING 2021 ÄR I HAMN!

Även långt in på detta år har coronapandemin hållit världen i ett järngrepp, inte minst när det gäller möten mellan människor (och hundar). Men vi ville absolut inte ställa in vår sedan länge planerade officiella rasutställning i Eskilstuna den 16 juli – den första på länge i klubbens regi, efter att utställningen vi skulle haft i Vårgårda 2020 gick om intet. Klubben har hållit två officiella utställningar tidigare, i Almare-Stäket 2008 i samband med World Dog Show, och i Eskilstuna 2013 vid Irish Breed Festival tillsammans med fem andra rasklubbar.

Nu väntade vi så länge som möjligt med ett avgörande i förhoppning om lättnader i restriktionerna, och våra önskningar uppfylldes i tid – så vi kunde trycka på startknappen, och skicka ut inbjudan till våra medlemmar. Samtidigt beslutade vi att den sedan 2005 traditionella tävlingen Årets Glen ska hållas i år igen, efter uppehåll 2020 då nästan alla poänggivande utställningar i landet blev inställda.

Efter veckor av planering och förberedelser stod vi där till sist på Vilsta i Eskilstuna, i en av sommarens värsta värmeböljor, och hälsade våra anmälda ekipage välkomna. Nio glennar, fördelade över de olika klasserna, skulle göra upp om utmärkelserna. Dessutom hade ytterligare fem infunnit sig tillsammans med sina människor för att följa tävlingen vid ringside. Fjorton glennar samtidigt är ingen vanlig syn i Sverige!

Domare var Cindy Pettersson, och efter grundliga genomgångar tillsammans med två domarelever placerades slutligen Rosears Impromptu (Felix), ägare Marianne Hiljding, som BIS 1 (BIR), och dessutom som Bästa veteran. Junioren Gleann Rosie the Riveter (Jenny), ägare Suzanne Williams, utsågs till BIS 2 (BIM). Bästa valp, med Hp, blev Gleann That's a Toyboy (Weylyn), ägare Mikael Krönfors.

De två BIS-hundarna placerade sig därmed som de första på Årets Glenlista, tillsammans med Hedda (Wera), ägare Annette Andersson, som blev Bt 2 på utställningen. Uppnådda Årets Glenpoäng kan ses längre fram i tidningen och på SAIGITs hemsida, men under tiden har någon utställning till hållits vilket kan ha ändrat rangordningen.

När tävlingen avslutats bad domaren att alla icke tävlande glennar skulle ställa upp som examinationsobjekt för domareleverna, för att dessa skulle få ytterligare utbildningsmaterial från denna unika samling. Här utsågs bland annat Bowler Hat's Foxtrot (Glen) till "Bästa päls", och brorsan Bowler Hat's Twist (Ruff) till "Mesta päls".

Efter denna inofficella "tävling" följde ett pass för "Barn med hund" med en enda deltagare, Ingrid Johäll, 11 år, med tiken Irish Rover's Lady Gwen the Glen (Gwen). Cindy Pettersson ställde upp som domare även här, och bjöd på en grundlig genomgång av ekipaget.

Därefter var alla, såväl folk som hundar, mer än nöjda med dagen. Till följd av värmen var det ingen som hade ork kvar till den tänkta glenpromenaden i det närbelägna naturreservatet. Vi spar istället på krafterna i väntan på hösten med förväntningar om medlemsträffar utan hinder av pandemin, och hoppas kunna skaka liv i aktiviteter som vi planerade 2020 men tvingades ställa in.

Ingrid Wennerhag

Foton: Arne Wennerhag och Karl Smedstad

*Gleann That's a Toyboy
Mikael Krönfors*

*Gleann Rosie the Riveter och
Gleann Nice Midsummer Aurora*

*Hedda
Annette Andersson*

*Feradach Finnithe of the Tsamhraidh
och
Feradach Lubaigh of the Cailleoc
med Ylva Meyer*

*Gleann Lazybone Luke
med Mikael Krönfors*

*Irish Rover's Lady Gwen the Glen
och Ingrid Johäll i
Barn med hund*

Isa med husse Ken Högström

Ruff – Mesta päls

*Glen – Bästa päls
med Ing-Marie Alfredsson*

Alla känner Ella

Rocky med Annette Andersson

Öppenklass tikar

Resultat SAIGIT's utställning i Eskilstuna 16 juli 2021.

Domare: Cindy Pettersson

HANAR

VALPKLASS

1. GLEANN THATS A TOYBOY HEDERSPRIS BIS - VALP 1

ÖPPENKLASS

2. GLEANN LAZYBONE LUKE ÖKL: VERY GOOD ÖKK: 1

VETERANKLASS

3. SE UCH DA UCH ROSEARS IMPROMPTU VETKL: EXCELLENT VETKK: 1 CK
BHKL: 1 BIS – 1

TIKAR

JUNIORKLASS

4. GLEANN ROSIE THE RIVETER JUNKL: EXCELLENT JUNKK:1 CK BTKL:1
CERT BIS – 2

UNGHUNDSKLASS

5. IRISH ROVER'S LADY GWEN THE GLEN UKL: EXCELLENT UKK: 1

ÖPPENKLASS

6. FERADACH FINNITHE OF THE TSAMHRAIDH ÖKL: EXCELLENT ÖKK: 2

7. FERADACH LUBAIGH OR THE CAILLEOC ÖKL: EXCELLENT ÖKK: 3

8. GLEANN NICE MIDSUMMER AURORA ÖKL: VERY GOOD ÖKK: 4

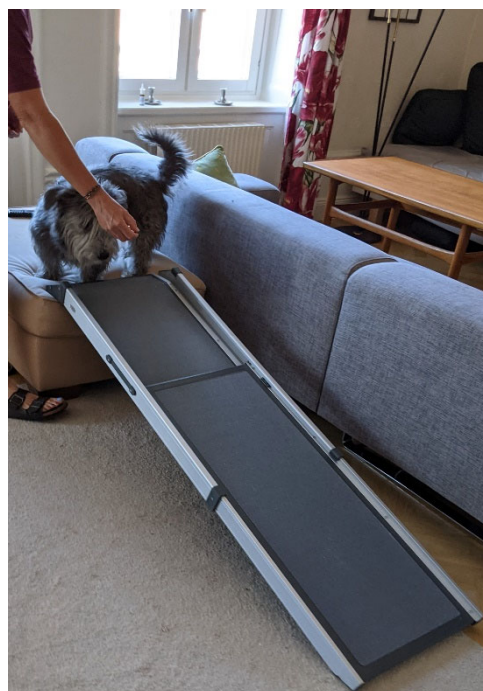
9. HEDDA ÖKL: EXCELLENT ÖKK: 1 CK BTKL:2 R - CERT

Hagrid går till sjöss och på plankan!

Vi testade segla för första gången med Hagrid i sommar. Det enda man är orolig för är att de inte ska kunna gå iland. Jag är van med en tax ombord som vi kunde ta under armen och hoppa iland med. Och Hagrid 17kg - skulle inte tro det. Jag köpte en landgång som kan dras ut. Han lärde sig på ett kick och gick före iland eller ombord som om det var något helt naturligt.

Och havet då? HÄRLIGT sade Hagrid!

GLENBITEN

Hej alla Glenbitna!

Vi som sätter ihop tidningen vill gärna ha både uppslag och feedback.

Tidningen är er, så skicka in material till tidningen!

Ni vet ju hur roligt det är att läsa om andras hundar!

glenbiten@saigit.se

Vinnande bidrag till Almanackan 2021

Månadens bild maj

FOTOGRAF: Helen Eriksson

Månadens bild juni

FOTOGRAF: Ing-Marie Alfredsson

Detta är tredje delen i ett längre inslag som presenteras här i Glenbiten under hela 2021.

Att träna en glen - del 3

Träna i mycket korta pass (några få minuter)

Detta är lätt att hålla hemma men kan vara svårare på kurs. På kurs kan man välja ut det absolut allra viktigaste man vill träna och dela upp träningen i flera små delar med hyfsat långa pauser emellan. Pauserna behöver vara tydliga och lite tråkiga för hunden. I pausen ska man då inte vara med hunden och sitta och klappa eller gosa med den, utan man kan istället gå från träningsplanen för en kort kisserunda på grusvägen (där inget kul händer) och sedan sätta hunden i buren (eller uppbunden) en stund medan man själv går en bit bort och tittar på hur det går för de andra deltagarna. Chansen är större att du på detta sätt kan få hunden fokuserad på dig och på den skojiga träningen tillsammans med dig när det sedan är dags att träna några minuter igen.

Traggla inte!

Upprepa inte samma övning flera gånger i rad under ett träningspass utan nöj dig med att träna en liten sak max en, eventuellt två gånger per tillfälle. Beröm ordentligt och belöna (snabbt) för minsta lilla rätt hunden gör! Tänk igenom övningen innan du startar och skapa goda förutsättningar för att hunden ska lyckas, så att du kan belöna den.

*Traggla inte! Agilityslalom tränas bäst med max 1-2 upprepningar per gång.
I agility främjas både samarbete, självständighet och fartfylld hopplust.*

Om hunden inte förstår, inte lyckas redan på första försöket - förenkla övningen direkt. Om hunden inte lyckas heller på andra försöket trots förenkling - avsluta och återkom istället till den delen en annan gång med nytt försök.

(Om du skulle fortsätta traggla övningen ännu en gång skulle glennen sannolikt ledsna och misslyckas bara därför, dessutom finns risk att den skulle den börjar tycka att träning generellt är tråkigt/ointressant.) Under tiden fram till nästa träning funderar du ut hur du kan förenkla övningen ännu mer, så att hunden kan lyckas direkt, så att beröm och belöning kan ges och träningen blir intressant för hunden.

Träna inte för ofta.

Många glennar tröttnar snabbt på det som de redan tycker sig känna till ("been there, done that, let's move on"). Därför behöver man låta det gå ett tag mellan träningspassen, så att hunden hinner bli lite sugen på aktiviteten emellan. Detta gäller även för aktiviteter och sporter som glennen till en början verka gilla, för att förebygga att glennen inte tappar intresset längre fram. Som förare har man en viktig uppgift här - att lägga band på sig och inte dras med i hur kul den där träningen är och då träna för intensivt med följd att den "nyhetstörstande" glennen krokmar och tappar lusten till den aktuella sporten helt. Förarens och glennens uppfattning vad som är "lagom ofta" skiljer sig i regel en del åt. Ibland kan mellanrum om minst 2-3 veckor - ibland mer - vara bra för att behålla en glens intresse och engagemang för en specifik sport.

Omväxling! Spårarbete är självständigt och ligger nära glennens natur.

Exempel: Husse och hund går på agilitykurs 5 dag / vecka i ett par månader. Husse är klok, han tränar inte agility emellan kurstillfällena, fastän kurskompisarna med bordercollies, spaniels etc är och hoppar var och varannan dag på klubben. Efter kursen är slut fortsätter hussen och glennen att träna agility, men då som tätast varannan eller var tredje vecka på klubben med hinder. Hemma övar husse glennen i handling/dirigering utan hinder någon gång per vecka.

Omväxling är en viktig nyckel

Omväxling i både vad man tränar och vilka belöningar man använder är en mycket viktig del i att väcka och behålla många glennars intresse och engagemang. På detta sätt skiljer sig glennar en del från många andra raser.

Ett tips är att man har 2-3 olika jättegoda gottor (helst mjuka/lite "köttiga") som du alternerar mellan och enbart använder vid träning. Ena träningspasset kanske det är ost, andra gången är det små kycklingbitar, tredje gången är det mjuk kattmat (jodå, vissa hundar är helt tokiga i kattmat!)

Även träningsleksaker är bra att växla om, så att man har 1-2 olika med sig vid varje träning att alternera mellan. På nästa träningspass är det ett par andra leksaker (och en annan godissort) som används. Det kan vara fiffigt att ha ett litet "förråd" med ca 7-10 st olika leksaker som man alternerar mellan. De som inte används på just det aktuella träningspasset "ligger till sig" några veckor på ett ställe där hunden inte kommer åt dem, för att senare dyka upp som en omväxlande, "ny" träningsleksak.

Omväxling! Trixträning är kul och kontaktskapande. Kan du lära din glen "High five"?

Omväxling! Det finns många olika rally-lydnadsmoment att träna på. Vilka passar din glen bäst?

Att växla mellan träningsformerna så att samma typ av aktivitet inte återkommer så ofta är ytterligare ett bra knep. Till exempel träna lite agility ena veckan, viltspår nästa vecka, nosework den tredje. Däremellan kan du ta jättekorta småpass hemma, kanske varannan eller var tredje dag, med enklare vardagslydnadsövningar (som sitt, stanna kvar, ligg, gå in/ut genom dörren

på ett städat sätt etc), trixträning ("glensittning" på rumpan brukar vara lätt att börja med), rallylydnadsmoment eller uppletande (godisbitar, leksak eller kanske en vante som matte "råkat tappa" ute i trädgården). Det behöver inte vara avancerat eller ens en "vettig" träning.

Huvudsaken är att försöka göra något tillsammans med hunden som man kan belöna den för. På så sätt ökar chanserna till att hundens intresse stiger för att samarbeta med och träna tillsammans med föraren.

Själv använder jag klicker en del när jag tränar vissa saker som till exempel trix. Det har blivit en bra och rolig metod för att lära min Glen både nyttiga och helt onyttiga saker, som att sätta framtassarna på en pall, gå zick-zack mellan mattes ben eller stänga en kökslåda med nosen. Här är det egentligen bara fantasin som sätter gränser! För den som eventuellt vill lära sig mer om klickerträning som metod finns det massor att hitta på nätet och i böcker om detta.

//Ing-Marie Alfredsson,
aktiv glenägare och instruktör inom agility och viltspår

NÄSTA NUMMER AV GLENBITEN KOMMER I SEPTEMBER

SKICKA IN MATERIAL TILL : glenbiten@saigit.se

SENAST DEN 20e November

Regler för publicering i Glenbiten.

Redaktören förbehåller sig rätten att bedöma vad som är lämpligt att publicera.

Material från anonym avsändare kommer inte att publiceras.

Material som innehåller kränkande inslag, personliga angrepp, tvivelaktig information eller liknande kommer inte heller att publiceras.

För övrigt insänt material ansvarar aktuell textförfattare.

Önskar ni materialet i retur, vänligen bifoga ett frankerat svarskuvert.

För innehåll och texthantering i annonser och artiklar ansvarar skribenten till fullo.

Du får ha signatur i tidningen men måste då bifoga namn och adress.

STÄLLNINGEN I ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER

Poänggivande utställningar 2021			
Eskilstuna 16/7	Västerås 18/7	Ljungskile 22/8	

ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER 2021

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
2	Hedda	23	13 10	0 / 0
1	Rosears Impromptu	22	22	1 / 0
1	Gleann Lazybone Luke	18	18	1 / 0
1	Gleann Nice Midsummer Aurora	17	17	1 / 0
1	Gleann Rosie the Riveter	17	17	0 / 1
1	Gleann That's a Toyboy	9	9	0 / 0

Hedda med ägare Annette Andersson

ÅRETS VETERAN

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal Vetkk 1:a
1	Rosears Impromptu	5	5	1

HANLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
1	Rosears Impromptu	22	22	1 / 0
1	Gleann Lazybone Luke	18	18	1 / 0
1	Gleann That's a Toyboy	9	9	0 / 0

Rosears Impromptu med ägare Marianne Hiljding

TIKLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
2	Hedda	23	13 10	0 / 0
1	Gleann Nice Midsummer Aurora	17	17	1 / 0
1	Gleann Rosie the Riveter	17	17	0 / 1

Gleann Rosie the Rivete och Gleann Nice Midsummer Aurora

GWENDOLYN OCH EMETH på besök i stan

Vi har blivit riktiga lantisar, mina hundar och jag. Sju år nu i ödemarken. Men då och då, med allt längre mellanrum, åker vi tillbaka ett par dagar till stan. Gwendolyn och Emeth "läser tidningen" på torget på Mosebacke och tillsammans träffar vi en del tvåbenta vänner. Men stan innebär också möten som kan sluta i katastrof. Detta var ett av dem:

Hundarna och jag - båda ordentligt kopplade – gick Fiskargatan fram för vår vanliga runda då en liten okopplad vit ulltuss till hund kom rusande emot oss. Omissstänksam och glad och inställd på lek. Jag hann precis ropa "det går inte" till matten; sen small det! Emeth fick tag i örat på den lilla, Gwendolyn hjälpte gärna till, och attacken från mina urstarka glennar var så våldsam att jag ramlade handlöst i gatan medan jag försökte hala in dem. Emeths flexkop-pel (kort från början) skar in i mina händer så att blodet rann. Det tänkte jag alls inte på i ögonblicket, försökte bara få loss Emeth från ulltussen medan matten som också ramlat GALLSKREK men inte var till någon nytta.

Gwendolyn vilar ut efter sin operation

Som tur var ingrep tre franska turister i medelåldern, och mannen var hundvan och handlingskraftig. Tillsammans bände vi upp Emeths käftar och fick loss ulltussen. Matten hade tagit sig upp. Hon stod mitt i gatan och fortsatte gall-skrika. Jag låg kvar på marken tyst som en mus men med ett stadigt grepp om hundarnas nackar. Jag blir alltid förvånad när någon inte reagerar adekvat i en krissituation utan bara skriker. Den personen blir kanske lika förvånad över att jag inte säger ett pip och tror att jag är likgiltig eller kall. Det är jag inte. Men jag blir stum. Han tog hand om glennarna medan jag undersökte ulltussen.

Den hade inte en skråma! Vilken lättnad! Emeth hade bara bitit sig fast i den långa pälsen på örat. Den enda som blödde var jag. Jag tackade fransmännen och klappade både ulltussen och matten och bad tusen gånger om ursäkt. Matten hade hämtat sig lite.

- Jag trodde han var död, sa hon gång på gång och tryckte ulltussen till sitt bröst.

Jag var lika glad som hon att han levde!!!

Tillbaka på landet med Emeth

Medan vi var i Stockholm kände jag till min fasa en knöl på Gwendolyns buk. Jag misstänkte genast att det kunde vara en juvertumör och ringde Djurakuten. Veterinären bekräftade min misstanke och upptäckte ytterligare fyra mindre tumörer. Gwendolyn lungröntgades, och jag fick besked att det inte fanns några synliga metastaser. Röntgenpersonalen hälsade att Gwendolyn varit "ljuvlig" och hållit sig alldeles lugn. Vi fick ganska snabbt en operat-ionstid, och efter ett par dagar på landet åkte vi upp igen. Emeth parkerades tillfälligt hos sin extramatte.

På operationsdagen störtade vi upp redan klockan sex på morgonen för att Gwendolyn skulle rastas och badas (i den ordningen) och sedan lämnas in klockan åtta. En ny veterinär skulle operera. Liksom den förra kändes hon förtroendeingivande. Men när sjuksköterskan skulle ta med Gwendolyn bort i korridoren satte hon tassarna i marken och strävade tillbaka till mig. Det var som om hon den här gången visste vad som väntade. Sjuksköterskan fick släpa henne. Den blick Gwendolyn gav mig kommer jag aldrig att glömma. Det var på håret att jag bara sjönk ner på golvet och ylade högt. Det var hjärtslitande att inte kunna förklara varför jag övergav henne.

- Hon kommer snart att sederas, sa veterinären som såg vår stumma förtvivlan.

Senare, när Gwendolyn var sövd, fick jag ett samtal från veterinären. Hon sa att de fem tumörerna var väl avgränsade, och hon frågade hur jag ställde mig till att bara operera bort dem, plocka ut dem en och en med mindre snitt, inte ta bort tre juver på vänstersidan som det först var tänkt. Hon sa att det senare skulle bli en mycket omfattande operation, med ett tre och en halv decimeter långt och djupare snitt och innebära bra mycket värre smärta och konvalescens för Gwendolyn. Jag tyckte det lät bättre med de små snitten, men instinkten att bespara Gwendolyn smärta stred mot tanken att den större operationen kanske var säkrare i längden. Jag bad om ett råd.

- Om det vore min hund är det vad jag skulle göra, sa veterinären.

Jag bestämde mig snabbt för det mindre ingreppet. Goda vänner skrev till mig att de tyckte jag valt rätt. Anci Verlemyr, matte till Ethna och Mira, Gwendolyns mamma och halvsyster, som också haft juvertumörer när de blev äldre men levte länge efter sina operationer, skrev:

Du valde helt rätt. Gwendolyn är 11 år. Hon ska ha det bra. Jag var på en föreläsning hos en hästveterinär för några år sen. Hon sa att vi kan inte lova våra djur ett långt liv, men vi kan ge dem ett bra liv. Det är väl det viktigaste.

Framåt kvällen, efter att ha köpt smärtstillande på apoteket, fick jag äntligen hämta hem henne. Hon kom gående i sin långa blå kroppsstrumpa och viftade tappert på svansen när hon fick syn på mig. Men hon hade verkligen ont. Hon gnydde och "smågrät". Kanske försökte hon bara berätta för mig vad hon varit med om. Det har hänt förr. Jag fick lite instruktioner inför veckan. Hon får inte hoppa eller sträcka ut sig. Hon ska ha smärtstillande i sju dagar. Kroppsstrumpan är så heltäckande att man måste knäppa upp den och försöka få den att sitta kvar runt magen i alla fall medan man rastar henne. Inte alldeles enkelt samtidigt som sårerna inte ska röras eller bli smutsiga.

När jag skriver dessa rader har fyra dagar gått efter operationen. På sin första morgonpromenad försökte hon attackera en rottweiler. Så humöret var det inget fel på! Och återhämtningen har varit fenomenal. Glennar är verkligen starka! Jag använde en hel del kraft till att släpa ner min tunga tempurmadrass till golvet så att Gwendolyn och jag kunde sova tillsammans utan att hon behövde hoppa. Första natten gick bra.

- Vill du absolut ligga på golvet så kan väl jag sova bredvid dig!
sa Gwendolyn.

Men redan andra natten vaknade jag och såg Gwendolyn trona ensam på sängen.

- Tänker du spåka dig på golvet länge till? undrade hon. JAG sover på min vanliga plats.

Marianne Ahrne

Hundens vecka 13 - 19 september

Just nu pågår en intensiv planering inför 2021 års Hundens vecka, årets roligaste och lärorikaste hundevenemang. 13 - 19 september, vecka 37, kommer föreläsningar, uppvisningar, mängder av prova-på-tillfällen och andra roliga aktiviteter för både hundägare och hundar att erbjudas runt om i hela Sverige.

Hundens vecka sker i samarbete med Svenska Kennelklubben, Sveriges Hundungdom och Svenska Brukshundklubben.

Håll utkik, mer information kommer!

<https://www.studieframjandet.se/hundensvecka/>

Foto: Åsa Finell

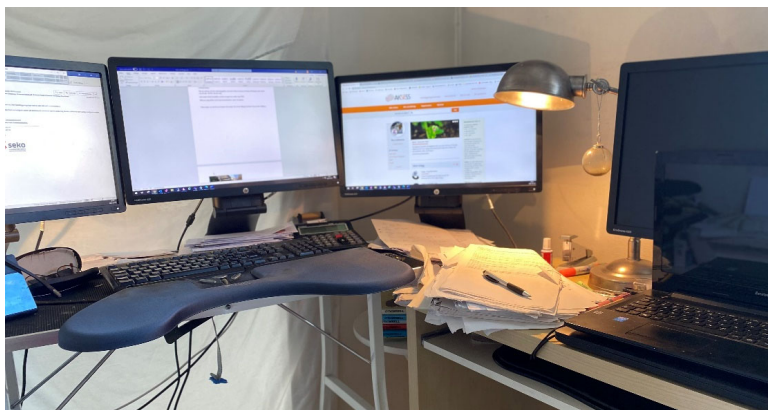
Klas och Maggie

En historia om att jobba hemma

Åren 2020 och 2021 kommer vi aldrig att glömma. Både på grund av den hemska pandemin som drabbade hela världen samt att vi fick tänka om och anpassa oss efter nya förutsättningar.

Vi fick råden att skydda oss själva och vår omgivning genom att hålla avstånd och undvika att smitta andra. Vi har fått lära oss visa hänsyn, särskilt till personer i riskgrupper. Vi fick veta att får vi symtom bör man stanna hemma och isolera sig. Undvik miljöer med trängsel. Om du träffar fler än dina närmaste bör du göra det på ett sätt som minskar risken för smittspridning. När du arbetar och har arbetsuppgifter som kan utföras hemma så stanna då hemma och arbeta om det går. Så blev det för mig.

Jag kunde arbeta hemifrån och har nu gjort det sedan maj 2020. Eftersom jag jobbar med rent terminalarbete; sitter vid datorn hela tiden så har det arbetsmässigt inte varit någon större skillnad. Kanske till och med att man jobbar mer effektivt i sin ensamhet. Jag jobbar på en Arbetslöshetskassa och utreder medlemmars rätt till arbetslöshetsersättning. Jag har även hjälpt ett par andra a-kassor som har haft det kämpigt de senaste åren.

Från början var det kul och kändes lite lyxigt. Bra att ha Maggie hemma så man hade sällskap.

Vi har en bra trädgård där Maggie kan vara ute och ha det bra. Rejält staket så hon inte kommer ut. Trodde jag ja, men två gånger har hon smitit ut och jag får med andan i halsen leta reda på henne, än i dag vet jag inte hur hon har tagit sig ut.....

Och det som är bra för mig är bra för Maggie. Vi fick tid för långa promenader; morgon, lunch och kväll. I vått och torrt – i snö och regn; alltid promenader.

Senast var det en snäll granne som fångade upp henne och han konstaterade att Maggie var väldigt stark i kopplet. Bara att hålla med!

Ibland kommer något av barnbarnen och hälsar på. Det uppskattar både Maggie och jag.

Att jobba hemifrån, det gör jag fortfarande och lär väl få göra det åtminstone året ut.

Kul att få testa på men nu längtar jag efter arbetskamraterna och att få jobba tillsammans i dess rätta bemärkelse.

Klas Andersson --- juli 2021

ÄR GLENNEN EN MINI IRLÄNSK VARGHUND?

När jag fick min första glen fick jag höra att glennen var mycket lik en Irländsk varghund. Jag hade då fyra varghundar, och nu, när jag har två glennar, tänkte jag, att jag skulle göra en jämförelse mellan de två raserna. Först kunde jag inte föreställa mig, att den mest högväxta hunden i världen kunde vara lik en så kortbent hund. Naturligtvis kommer båda raserna från Irland, den Irländska varghunden användes för att avliva vargar och glennen för att fånga grävlingar och som gårdshund. Jag tror, att om du kunde krympa en Irländsk varghund, skulle du få en hund, som såg ut som en Irländsk glen of imaal terrier men hade raka framben. I själva verket har båda raserna en grov dubbel päls som handtrimmas på liknande sätt och förekommer i liknande färger (grå, svart, fawn/vete och brindle).

Huvudformen är särskilt likartad med karakteristiska ögonbryn och skägg, rosenöron och vackra ögon. Båda raserna är robusta med kraftig benstomme, väl slutna tassar och ganska långa svansar. Rasstandarden beskriver glennen som en hund med "stor styrka med maximal substans" och den Irländska varghunden som en hund "av stor storlek och imponerande framträdande, mycket muskulös, starkt men elegant byggd".

Båda raser verkar omedvetna om sin storlek, särskilt varghunden som inte verkar kännas vid att de är mycket större än alla andra!

Med sin storlek kan varghunden nå överallt och äta mat, som lämnats framme (oavsett hur högt upp), helt övertygad om att maten måste ha varit avsedd för honom eller henne, medan glennen dammsuger golvet från alla små smulor. Båda raserna älskar uppståndelse och uppmärksamhet, och om den inte får det kommer varghunden att bli stående framför dig (helt blockerande Tv:n), tills den får vad den vill, medan glennen antingen kommer att landa i ditt knä, eller så kommer den att trycka näsan i ditt ben, tills den får din uppmärksamhet. Båda raserna är lätta att träna, lojala och beskyddande, varghunden kommer helt enkelt att stå i vägen för alla som närmar sig dig, medan glennen gärna skäller på personen, som uppträder hotfullt mot dig.

Varghundar kan vara rädda för fåniga saker som blanka golv, vilket gör att springande korsa en hotellreception med fyra stora, ängsliga varghundar i släptåg kan vara ganska underhållande.

Att resa med fyra varghundar kräver lite planering. Vi reste mycket runt i Europa med varghundarna i en hundvagn och lyckades pressa in dom i hissar och hotellrum, vilket de älskade.

Båda raserna älskar att bara vara en del av familjen. Glennar passar åtminstone in i bilar av alla storlekar!

Båda raserna har vackra, själfulla och uttrycksfulla ögon, något som jag verkligen älskar.

Jag har aldrig haft några problem med att de två raserna inte kommer överens med varandra. En skillnad är rasernas livslängd med varghundar som i genomsnitt lever 6 till 8 år och glennar i 12 till 14 år. Att förlora en varghund på 6–8 år är hjärtskärande, en glen lever åtminstone mycket längre.

En bra sak med glennar är deras små bajshögar, medan varghundarnas är ganska enorma!

Så är varghundar och glennar lika? Ja de är det på många sätt, vad tycker du? Jag älskar båda raserna och kan inte tänka mig mitt liv, utan att båda raserna finns med i det.

Suzanne Williams

Mitt lilla munskydd och jag!

Solen gassade hett över tävlingsplatsen och de få skuggiga platser som fanns att tillgå var upptagna av hussar, mattar och deras glennar. Som vanligt var jag försenad eftersom jag, också som vanligt, åkt fel och jag och den enerverande damen i gps:n kom inte överens för fem öre. När jag äntligen nådde idrottsplatsen i Eskilstuna lyckades jag i alla fall hitta en bra parkeringsplats. Trodde jag. Det visade sig att ingången till gräsplanen jag spanat in var igenstängd med ett hänglås. Merde! I mitt stressade tillstånd glömde jag att stänga bakluckan och körde med den öppna de cirka 200 meter som tog mig till den rätta parkeringen. Inte den bästa uppladdningen inför en utställning, men tro mig, jag är van... Så också mina stackars hundar som oftast bara ger mig en trött och luttrad blick innan vi galopperar vidare i tillvaron. Arma djur.

Tamry och syster Halo var på redigt bushumör och Halo blev själaglad över att få se sin matte Helen, som åkt dit i förväg. Jag hann precis kamma igenom de små söta monstren innan de skulle in i ringen. Vi hade engagerat en mycket skicklig och därtill väldigt trevlig domare - Cindy Pettersson och en likaledes trevlig ringsekreterare Åsa Domarhed. Där fanns också två "lärlingar" som skulle förkunnas allt om Irish Glen of Imaal Terrier. De två systrarna, 'Tam & Hallå', lät sig snällt gås igenom av alla händer och fick fina omdömen. Själva rundorna i ringen gick lite väl vilt till men det kan vi inte lasta flickorna för. Mattarna borde onekligen tränat de små bättre.

När uppvisningen var över kunde vi äntligen slappna av i skuggan av ett tält. Mycket vatten gick åt till Tamry och själv bälgade jag i mig flera kalla drycker ur Helens kylväska. Tack, vännen! Min nästa mission var att hinna runt och hälsa på så många deltagare som möjligt - inte minst fyrbenta sådana. Första anhalt var att få gosa lite med min hemliga kärlek - Ella! En ljuvlig glenflicka som tillhör sekreteraren i Saigit - Kalle och hans fru Gittan. Myyyysigt! Sedan bar det av till bekanta människor med hundar jag inte träffat förr - Annette och Lars med stilige Rocky & vackra Wera. Efter det fick jag säga hej till Susanne Williams och hennes fina glennar Lucy & Jenny också innan jag dunsade ned hos mysige Ruff, tillhörande vår kassör Ingrid med make Arne. Mycket gos med Ruff! Dagens vinnare och bästa glen, Mariannes Felix, kunde jag förstås inte heller låta bli att stjäla en puss av. Jag blir lite lik en larvig treåring när jag får chans att hälsa på nya hundar - särskilt glennar, förstås. Hussar och mattar som mest får beskåda en rund tant som jollrar omkring med deras fyrbeningar på marken får ursäkta - behärskning är inte min starkaste gren när det handlar om hundar...

Ett stort problem denna dag var mitt fördärvade munskydd som jag envisades med att ha på mig hela tiden, rädd för corona som jag är. Det gjorde mig svår att prata med då mumlet bakom papperslagren var svårt att uppfatta. Varmt var det också så jag fick byta munskydd allteftersom de började sloka på min svettiga nuna. För att inte tala om hur svårt det är att pussa glennar när man har munskydd på! Ack, ja, trots mitt relativt höga hälsningstempo missade jag åtminstone några glennar; Ing-Maries spårstjärna Glen och husse Mikael med Sid och Weylyn. I vimlet hälsade jag också på Annica och hennes kompis Anna som hade med sig dotter Ingrid som förtjänstfullt visade tiken Gwennie i 'Barn med hund-klassen'. Hann inte pussa Gwennie, hrmph... Men vänta bara till nästa år och nästa glenshow! Då är förhoppningsvis munskyddens tid förbi, jag kommer hitta till utställningen i tid, parkera på rätt ställe, ha utställningstränat Tamry och hinna med att gosa med samtliga närvarande glennar!

Efter att ha förlorat Helen ur sikte redan i första rondellen körde jag fel på hemvägen också. Men landsbygden runt Eskilstuna är mycket vacker kan jag meddela.

Ylva Meyer

